

Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον·
ἠνέφξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον·
τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες,
καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας,
ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μὲ τὴν δύναμι τῆς θυσίας σου ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ κατή-
γησες τὸν θάνατο, Κύριε· ἄνοιξες στοὺς ληστή, ποὺ μετενόησε,
τὸν παράδεισο· μετέτρεψες σὲ χαρὰ τοὺς θρήνους τῶν μυρο-
φόρων γυναικῶν ποὺ ἦλθαν στοὺς μνήμα σου, καὶ στοὺς Ἀπο-
στόλους Σου ἔδωσες τὴν ἐντολὴ νὰ κηρύττουν τὸ εὐαγγέλιό
σου σ' ὅλο τὸν κόσμο· κι ὅλα αὐτὰ ἔγιναν, διότι ἀνέστης ἐκ
νεκρῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μας, παρέχοντας σὶνὸν
κόσμο τὸ μεγάλο Σου ἔλεος.

Μὲ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως μετέτρεψε τὸν θρῆνο τῶν μυρο-
φόρων γυναικῶν σὲ πανηγυρικὴ εὐφροσύνη. Μετὰ τὴν
λύπη καὶ τὸν πόνο ἔρχεται ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνακούφισι. Οἱ θλί-
ψεις δὲν λείπουν ποτὲ ἀπὸ τὴν ζωὴ μας. Εἶναι δεῖγμα ἀπι-
στίας ἢ ἀπελπισίας ποὺ καταλαμβάνει πολλοὺς στὸν καιρὸ
τῶν θλίψεων. Οἱ Χριστιανοὶ μποροῦν νὰ βλέπουν πίσω ἀπὸ
τὸν πόνο καὶ τὴν δοκιμασία τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, γιὰ κάτι
καλύτερο. Μιὰ βασικὴ ἀρετὴ ποὺ χρειάζεται στοὺς χρόνους τοῦ
πόνου εἶναι ἡ ὑπομονή. Ὁ πιστὸς καλεῖται νὰ ὑπομείνῃ καρ-
τερικὰ τὸ σταυρὸ του, χωρὶς γογγυσμοὺς καὶ διαμαρτυρίες.
Καὶ τὸ σπουδαιότερο, νὰ ζῆ διαρκῶς μετὰ τὴν ἐλπίδα μιᾶς
ἀναστάσεως. Δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ καθορίζουμε, πῶς καὶ
ἀπὸ ποῦ θὰ ἀνατελεῖ αὐτὴ ἡ ἀνάστασις. Ἀλλ' εἶναι τόσο με-
γάλη καὶ πανίσχυρη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ποὺ μέσα
σ' αὐτὴν χωροῦν ὅλες οἱ εὐλογημένες γιὰ ἀνάστασις ἐλπίδες
τῶν Χριστιανῶν. Μετρῶντας, λοιπόν, τὸν θρῆνο καὶ εὐθὺς
ἀμέσως τὴν χαρὰ τῶν μυροφόρων, ὡς ἔχουμε τὸ μέτρο τῆς
ἐκτιμῆσεως τῶν ἰδικῶν μας θρήνων, ποὺ μετὰ τὴν δύναμι τοῦ
Ἀναστάντος Χριστοῦ μεταβάλλονται σὲ ἐλπιδοφόρο ὑπο-
μονὴ ἢ σὲ εὐφρόσυνη χαρὰ τῆς ζωῆς.

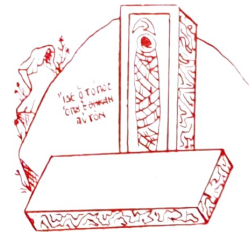
Ϟ ἕψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
 ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
 ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν.
 Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα σοι.

Ϟ ἦλθες ψηλὰ ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς καὶ κατέβηκες στὴ γῆ,
 Χριστέ καὶ Θεέ μας, γεμάτος ἀπὸ εὐσπλαγχνία καὶ ἀγάπη
 γιὰ μᾶς· καταδέχτηκες, μετὰ τὸ μαρτυρικό θάνατό σου, νὰ
 ὑποστῆς τὸν ἐνταφιασμό γιὰ τρεῖς ἡμέρες, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ
 νὰ μᾶς ἀπελευθερώσῃς καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃς ἀπὸ τὰ δεινὰ
 τῆς ἁμαρτίας. Σὺ, λοιπόν, Κύριε, ποὺ μ' αὐτὸ τὸ μεγάλο
 θαῦμα τῆς ἀγάπης σου καὶ τῆς θυσίας σου ἔγινες γιὰ μᾶς ἡ
 πραγματικὴ ζωὴ καὶ ἡ ἀληθινὴ ἀνάστασις, ἃς εἶσαι δοξα-
 σμένος.

Ἄγγελος
 ἐκ τῆς οὐράς

Ϟ ὅτε θὰ μπορέσωμε οἱ Χριστιανοὶ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸ
 μέγεθος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ;
 Τὸ ἀναστάσιμο ἀπολυταίριο τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, ἔρχε-
 ται νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὴν ἄπειρη εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ,
 ποὺ ἐνῶ ἦταν Θεὸς κυρίαρχος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, πῆρε
 σάρκα ἀνθρώπινη καὶ ἔζησε ἐδῶ στὴ γῆ, τὸ ἴδιο μὲ μᾶς,
 ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Τὸ πάθος του, ἡ ταφὴ του καὶ ἡ
 Ἀνάστασί του μᾶς ἐχάρισαν τὴν ἐλευθερία. Μᾶς ἀπῆλλαξε
 ἀπὸ τὴν καταδίκη τοῦ Ἄδου ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς ἀποκατέ-
 στησε στὸ ἀρχαῖο μας κάλλος. Ἀλήθεια. Πόσο ἐκτιμοῦμε
 καὶ πόσο ἀξιοποιοῦμε αὐτὴ τὴν δωρεά; Γιατὶ τὰ δῶρα τῆς
 Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔρχονται σὰν μιὰ υποχρεω-
 τικὴ καὶ ἀνάιτια εὐεργεσία. Πρέπει νὰ ἀναζητήσωμε ἐμεῖς
 τὸ Χριστὸ· νὰ τὸν πιστεύσωμε· νὰ τοῦ προσφέρωμε τὴν λα-
 τρεία μας καὶ τὴν ἀναστημένη, μὲ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, ψυχὴ
 μας. Ἀφοῦ διαπιστώσωμε μέσα μας τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυ-
 ναμίες, ποὺ φέρνουν τὸν ἀργὸ θάνατο τῆς ψυχῆς, θὰ τὰ συν-
 τρίψωμε μὲ τὴν δύναμι τῆς Χάριτός Του, γιὰ νὰ ἀντικρύσωμε
 τὴν ἀνατολὴ τῆς νέας ζωῆς, ποὺ χαρίζει ὁ Χριστὸς. Καὶ τότε
 ἡ ζωὴ μας, παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ τὶς ἀντιξοότητες, θὰ
 εἶναι ἓνας ἀδιάκοπος, δοξολογικὸς ὕμνος στὸν Ἀρχηγὸ τῆς
 ζωῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ θάνατος
 τοῦ Χριστοῦ
 ἐν τῷ τάφῳ